

YOUNG TIETOKOOSTE 1/2026

Jokainen päivä rakentaa hyvinvointia – varhaiskasvatus ja koulu mielenterveyden vahvistajina

yläkoulu

alakoulu

Varhaiskasvatus

YOUNG

2022–2028

YOUNG

Lapset ja nuoret –
hyvinvoivat tulevaisuuden tekijät

 Osallistujien Suomi.

 itla
Itsenäisyyden
juhlavuoden
lastensäätiö

EDUCA
KOULUTUKSEN TULEVAISUUS
LIPPUKILAINEN

 strateginen TUTKIMUS

Kannustava arki varhaiskasvatuksessa ja koulussa on lasten ja nuorten mielenterveyden kannalta keskeinen voimavara, ja siksi siellä tulisi satsata hyvinvointiin ja resilienssiin. Kuka tahansa varhaiskasvatuksen tai koulun ammattilainen voi vaikuttaa lapsen ja nuoren elämään ratkaisevalla tavalla kannustavasti.

Hyvinvointi johtaa tutkitusti parempiin oppimistuloksiin – ja oppiminen ruokkii hyvinvointia. Luottamus, toivo ja resilienssi ovat hyvinvoinnin ytimessä: resilientti koulu on psykologisesti turvallinen paikka, jossa toimitaan joustavasti arjen eri tilanteissa.

Hyvinvointia kouluissa voidaan lisätä erilaisilla toimenpiteillä, jotka toimivat tehokkaimmin silloin, kun ne toteutetaan suunnitelmallisesti ja koulupäivän kokonaisuus huomioiden – kaikkien kouluyhteisön ammattilaisten yhteistyöllä. Koulussa hyvinvoinnin tukemisen keinot ovat ensisijaisesti sellaisia pedagogisia toimia, jotka edistävät ryhmässä oppimista ja yhteisöllisyyttä. Myös tutkituun näyttöön perustuvat psykososiaaliset menetelmät ovat tärkeä osa varhaiskasvatuksen ja koulujen työkalupakkia. Niillä voidaan muun muassa parantaa toimintakulutturia ja vähentää kiusaamista ja käytösongelmia.

Tietokoosteen sisältö perustuu kahdeksaan tutkijapuheenvuoroon Tulevaisuuden varhaiskasvatus ja koulu lasten ja nuorten mielenterveyttä edistämässä -tilaisuudessa marraskuussa 2025 sekä tutkijoiden ja asiantuntijoiden dialogikeskusteluihin varhaiskasvatuksesta, alakoulusta ja yläkoulusta.

Tulevaisuuden varhaiskasvatus ja koulu lasten ja nuorten mielenterveyttä edistämässä

- Hyvinvoinnilla ja oppimisella on vahva molemminpuolinen yhteys. Hyvinvoiva mieli oppii ja oppiva mieli voi hyvin.
- Hyvinvointi rakentuu kontaktissa muihin: kouluyhteisö on lasten ja nuorten mielenterveyden kannalta keskeinen ympäristö.
- Psykologinen turvallisuus, osallisuuden ja kuulumisen kokemukset sekä leikkiin ja muuhun yhteiseen toimintaan mukaan pääseminen ovat ensiarvoisen tärkeitä.

Yhteisöllistä resilienssiä rakennetaan laadukkaalla, toistuvaan tunne- ja vuorovaikutustukeen integroidulla pedagogiikalla, joka kattaa kaikki koulun toimijat ja perustuu systemaattisesti keräätyyn hyvinvointitietoon.

Globaalin epävakauden ja suurten muutosten ajassa koululla on tärkeä rooli sosiaalisen muutoksen ajurina: erityisesti peruskoulu tavoittaa pitkäkestoisesti koko ikäluokan. Kompleksisena kokonaisuutena koulu tavoittaa lapsen tai nuoren perheen ja muut lähiyhteisöt.

Mikä on koulutuksen syvätaavoite nopeasti muuttuvassa maailmassa?

Yhteisöllisyys suojaa mielenterveyttä

Ihmisellä on syvä tarve kokea kuuluvansa joukkoon sekä olevansa hyväksytty ja tarpeellinen. Merkityksettömyyden kokemus lisää masennuksen riskiä ja kroonista stressiä.

Lapset ja nuoret korostavat sitä, että varhaiskasvatuksessa ja koulussa kaikkien tulisi saada olla mukana leikissä ja kuulua joukkoon. Nuorisobarometrin mukaan nuoret pitävät läheisiä ystäviä ehdottomasti tärkeimpänä asiana tulevaisuudessa..

Alle 20-vuotiaiden nuorten yksinäisyys on laskussa korona-ajan piikin jälkeen. Kuitenkin 20–54-vuotiaiden yksinäisyys kasvaa, mikä on huolestuttavaa yhteiskunnan vakauden kannalta.

Yksinäisyys ja eristäytyneisyys lisäävät riskiä muun muassa moniin sairauksiin ja ennenaikaiseen kuolemaan, itsetuhoisuuteen, syrjäytymiseen ja radikalisoitumiseen. Yksinäisyyden syyt ovat usein rakenteellisia, ja sen torjuminen vaatii toimia eriarvoistumiskehityksen pysäyttämiseksi.

Vahva sosiaalinen kompetenssi suojaa lapsia stressiltä haastavissa kasvuympäristöissä. Mitä paremmin oppilas tuntee kuuluvansa yhteisöön ja kiinnittyvänsä oppimistilaisuuksiin, sitä parempaa myös oppiminen on. Tämä heijastuu hyvinvointiin, ja se taas takaisin oppimistuloksiin, mikä muodostaa myönteisen minäpystyvyyden kierteen.

Kaikkien lasten on tärkeä päästä mukaan leikkiin

Leikillä on keskeinen rooli lapsen mielen hyvinvoinnille. Leikki on paikka, jossa vertaissuhteet sekä tunne- ja vuorovaikutustaidot kehittyvät. Leikki kehittää resilienssiä, uteliaisuutta ja iloa. Onkin ensiarvoista, että kaikki lapset pääsevät leikkiin mukaan.

Jopa joka viides lapsi kertoo yksinäisyydestä. Varhaiskasvatuksen opettajien mukaan noin 20 % lapsista on yksin tai suljetaan ulkopuolelle. Yksinäisyyden ennaltaehkäisy, varhainen tunnistaminen ja tuki ovat tärkeitä erityisesti silloin, kun yhteinen kieli puuttuu tai lapsella on käyttäytymisen haasteita.

Varhaiskasvatukseen tarvitaan kylliksi resursseja, jotta lapset eivät jää yksin ja vaille huomiota. Varhaiskasvatuksen aikana rakentunut mielen hyvinvointi ja sosiaaliset suhteet kannattelevat lasta kouluun siirryttäessä.

Lisäksi tarvitaan riittävää matalan kynnyksen vanhemmuuden tukea.

Kouluyhteisön hyvinvointi koostuu monista tekijöistä

Kun koulu on psykologisesti turvallinen tila, opettajien ja oppijoiden suhteet ovat luottamukselliset ja lämpimät. Tämä edistää kaikkien osapuolten hyvinvointia, tukee jaksamista, vähentää stressiä ja mahdollistaa oppimista.

Turvallinen koulu myös tukee rakentavia vuorovaikutussuhteita, lisää luovuutta ja innovaatioita. Tämä kaikki vaikuttaa oppijoiden turvan kokemukseen: uskaltaako tarttua haasteisiin vai pelkääkö epäonnistumista.

Psykologisesti turvallisessa tilassa

- **voi ilmaista itseään ilman pelkoa kielteisistä seurauksista**
- **tuntee luottamusta ja yhteenkuuluvuutta toisiin**
- **oma panos on arvokas ja tärkeä**
- **saa kysyä, kyseenalaistaa ja ideoida**
- **saa tehdä virheitä – niistä opitaan**
- **rohkaistaan kokeilemaan uutta**
- **saa pyytää apua.**

Turvallisessa opetussuhteessa minäpystyvyyttä ja autonomiaa lisätään kannustavalla palautteella, vaikuttamisen mahdollisuuksilla ja valintojen tukemisella. Tunnetuen laatu heijastuu oppimisilmapiiriin koko kouluyhteisössä ja lisää kiinnittymistä oppimistilanteisiin.

Kouluyhteisön jäsenet muodostavat hyvinvoinnin ketjuja, joissa yhteisöllinen resilienssi rakentuu. Siksi koulua on tarkasteltava systeemisesti niin toimintakulttuurin, keskinäisen yhteistyön kuin johtamisen kannalta.

Lapset ja nuoret kaipaavat ennen kaikkea sitä, että koulun aikuiset huomaavat, pysähtyvät ja välittävät. Jotta tähän olisi mahdollisuus, on koulun henkilökunnan hyvinvointiin ja työssä jaksamiseen panostaminen keskeisen tärkeää.

Tukea kaivatessaan lapsi tai nuori ei käänny tiettyssä roolissa olevan ammattilaisen puoleen. Hän etsii sellaisen aikuisen, jonka hän kokee luotettavaksi ja lähestyttäväksi. Kohtaamisille tarvitaan ennen kaikkea aikaa, ja on ymmärrettävä niiden merkitys lasten ja nuorten koko käsityksille siitä, mitä on olla aikuinen ja mitä omassa tulevaisuudessa on odotettavissa.

Tässä ajassa nuorten tulevaisuuskon tukemiseksi olisikin todella tärkeää luoda yhteisöjä, joissa eri näkökulmia ja huolia voisi pohtia aidosti yhdessä nuorten ja aikuisten kesken.

Lapsen ja nuoren elämässä on myös monia siirtymiä ja nivelkohtia, niin opetuksen parissa kuin sen ulkopuolella, joiden toimivaan navigointiin tarvitaan aikaa. Siirtymien tueksi nuori tarvitsee turvallista aikuista ja konkreettista tukea.

Keinoja mielenterveyden tukemiseen tulevaisuudessa varhaiskasvatuksessa ja koulussa

Hyvinvoinnin pedagogiikka tukee sekä mielen hyvinvointia että oppimista.

Tutkimusten perusteella kouluissa ja varhaiskasvatuksessa kannattaa panostaa ainakin näihin:

- **oppimisen taitojen harjoittelu**
- **monipuoliset, osallistavat opetusmenetelmät**
- **rauhottumisen ja keskittymisen taidot**
- **tunne- ja vuorovaikutustaidot**
- **toimintakulttuurin yhteisöllisyys**
- **kaikkien osapuolten välisiin suhteisiin panostaminen**
- **koulupäivät eivät saa olla pelkkää istumista.**

Nämä keinot tuottavat parempia oppimistuloksia, ongelmanratkaisutaitoja, luovuutta, motivaatiota, toimintakykyä, resilienssiä, itsetuntoa ja prososiaalista käytöstä.

Toiminnassa on tärkeää sanoittaa tavoitteet. Jotta hyvät käytännöt voivat kantaa kouluympäristöstä muuhun elämään, lasten ja nuorten on tärkeä ymmärtää, miksi tehdään niin kuin tehdään.

Lisäksi keinojen on koulussa oltava ensisijaisesti ryhmämuotoisia. Yksilön muokkaamisen sijaan huomio on kohdistettava sekä ryhmään että yksilöiden ja ryhmän väliseen dynamiikkaan.

Myös yksilöllisen tuen tarpeessa tukiverkot tulee rakentaa lapsen tai nuoren ympärille sen sijaan, että oppija ohjataan useiden eri palveluiden pariin.

Vaikuttavuus, tiedolla johtaminen ja tarveperustaisuus

Vaikuttavien keinojen tunnistaminen vaatii hyvinvointitiedon systemaattista ja jatkuvaa keräämistä, tiedolla johtamista ja tarveperusteista resursointia.

Vaikuttavuutta lisää myös

- **kokonaisuuksien luominen yksittäisten toimenpiteiden sijaan**
- **toimien kiinnittäminen opetussuunnitelman mukaiseen toimintaan**
- **sen tunnistaminen ja lisääminen, mikä toimii jo.**

Erityisesti yhteisöllisyyttä ja vuorovaikutustaitoja on harjoitettava koulun arjessa jatkuvasti. Erillisen opetushetkien sijaan ne on integroitava opetussuunnitelmaan ja jokaiseen koulupäivään.

Yhden, kaikkialla sovellettavan mallin sijaan on kehitettävä tarveperustaisia, räätälöityjä toimenpiteitä, jotka muuttuvat tilanteen mukana. Tarveperustaisuutta tarvitaan myös monialaisen yhteistyön koordinaatiossa, jotta kaikki ammattilaiset eivät keräänny samojen lasten ja nuorten ympärille.

Koulun aikuisten osaamista ja jatkuvaa oppimista on siis tuettava, ja kehitettävä jatkuvasti yhteistyötä kollegoiden, moniammatillisten tiimien ja perheiden kesken.

Varhaiskasvatuksessa ilo, oppiminen ja leikki ovat lapsen mielenterveyden ydin

DIALOGI

Varhaiskasvatusikäinen lapsi haluaa kuulua ryhmään ja olla sen toivottu jäsen. Mukana olemisen kokemus rakentuu ryhmän keskinäisessä dynamiikassa, jonka ohjaamisessa aikuisella on tärkeä rooli. Myös kokemus toimijuudesta on tärkeä, mutta yksilön minäpystyvyyden liika korostus voi vaikuttaa lapsen kykyyn toimia osana ryhmää.

Lasten psykologinen turvallisuus rakentuu arkisista, aidoista ja yksilöllisistä kohtaamisista sekä laadukkaasta pedagogiikasta. Hyvät rakenteet tukevat ryhmään kiinnittymistä, ja arkiset rutiinit tekevät tilaa lapsen vapaalle ajattelulle ja mielikuvitukselle.

Keskittymistä ja kiinnittymistä tukeva oppimisympäristö

Oppimisympäristöillä on keskeinen rooli lasten osallisuuden mahdollistajina. Oppimisympäristöjä tulisi siksi muokata rauhaa, keskittymistä ja kiinnittymistä tukeviksi. Niiden tulisi olla lasten kehitystason mukaisia niin, että jokainen voi osallistua ja edetä omalla tasollaan. Vaikka rutiinit ovat tärkeitä, ”yksi malli kaikille” ei toimi.

Varhaiskasvatusikäinen lapsi haluaa kuulua ryhmään ja olla sen toivottu jäsen. Mukana olemisen kokemus rakentuu ryhmän keskinäisessä dynamiikassa, jonka ohjaamisessa aikuisella on tärkeä rooli. Myös kokemus toimijuudesta on tärkeä, mutta yksilön minäpystyvyyden liika korostus voi vaikuttaa lapsen kykyyn toimia osana ryhmää.

Lasten psykologinen turvallisuus rakentuu arkisista, aidoista ja yksilöllisistä kohtaamisista sekä laadukkaasta pedagogiikasta. Hyvät rakenteet tukevat ryhmään kiinnittymistä, ja arkiset rutiinit tekevät tilaa lapsen vapaalle ajattelulle ja mielikuvitukselle.

Yhteisöllisyys lisää lapsen osallisuuden kokemuksia

Niin työtiimin, johdon kuin lapsiryhmän yhteisöllisyys vaikuttavat suoraan lapsen osallisuuden kokemuksiin. Aikuisten vuorovaikutus toimii mallina siitä, mitä uskalletaan tehdä. Aikuisella on tärkeä rooli myös leikin mallintamisessa ja tukemisessa.

Lapsen mielenterveyden ja vuorovaikutuksen tuki alkaakin henkilöstön jaksamisesta. Yhteisöllisyys ja yhteistyö ovat työssä jaksamisen kannalta välttämättömiä. Niiden tueksi tarvitaan toimivia johtamisen rakenteita, järjestäjätason resursointia ja johdonmukainen ohjausjärjestelmä. Työn perustehtävien selkeyttäminen kaikille työntekijöille, riippumatta koulutustaustasta tai pätevyydestä, helpottaa johtamista.

Varhaiskasvatus toimii monin paikoin henkilöstöresurssien minimillä. Toiminnan kehittämiseen tarkoitettu suunnittelu-aika jää usein toteutumatta, jolloin tavoitteellinen pedagogiikka kärsii. Lisäksi sijaisten tai ryhmätilojen jatkuva vaihtelu voi vaikuttaa lasten turvallisuuden tunteeseen. Hyvä työolot edistävät työhyvinvointia ja houkuttelevat alan osaajia.

Muita lasten mielenterveyden tukea edistäviä tekijöitä varhaiskasvatuksessa:

- **riittävät resurssit ja rakenteet sekä järkevä organisointi**
- **poliittiset päätökset, jotka kohdistavat rahaa henkilöstön määrän lisäämiseen**
- **sensitiivinen, pedagogisesti koulutettu henkilökunta**
- **riittävät taidot ammatissa selviämiseen**
- **tutkittu tieto ja sen siirtyminen päättäjille**
- **säännöllinen ja riittävä aika aikuisten kohtaamiselle.**

Alakoulussa arvostava kohtaaminen tekee hyvän opettajan

DIALOGI

Alakouluikäiset kaipaavat koululta ennen kaikkea yhteisöä, jossa pidetään toisista huolta, kysytään kuulumisia ja osoitetaan kiinnostusta. Yhdessä tekeminen on hyvinvoinnin kannalta avainasemassa: lapset toivovat, että yhteisöt kannattelisivat.

Kouluun tarvitaan riittävästi turvallisia aikuisia, joilla on aikaa kohtaamisille. Nämä voivat olla muitakin kuin opettajia!

Osallisuus tarkoittaa myös perheiden osallistumista, joka on tällä hetkellä melko vähäistä. Vanhempainyhdistyksiä voitaisiin kenties jatkossa tuoda enemmän mukaan koulujen hyvinvointityöhön. Aktiivisten perheiden läsnäolo voi kannatella myös niitä lapsia, joiden vanhemmat eivät osallistu.

Lasten on tärkeä ymmärtää, miten koulussa vaikutetaan hyvinvointiin

Hyvinvoiva kouluympäristö vaatii tutkitusti vaikuttavien menetelmien käyttöä. Lasten kokemus vaikuttavistakin menetelmistä voi kuitenkin olla hyvin erilainen kuin aikuisten. Tämä johtuu ainakin osittain siitä, että lapset eivät välttämättä tiedä miksi koulussa toimitaan niin kuin toimitaan.

- **On tärkeää sanoittaa tehtyjen valintojen syitä ja tavoitteita, jotta lapset ymmärtävät, miten asiat liittyvät heidän hyvinvointiinsa.**
- **Kehitystyötä tulisi tehdä yhdessä niiden kanssa, joita se koskee.**

Jotta psykososiaalisten menetelmien käyttö ei jää irtonaisiksi kokeiluiksi, tulisi niiden näkyä kaikessa arjessa ja vuorovaikutuksessa. Tämä taas vaatii johdon tukea, resursseja ja tekemistä tukevia rakenteita.

Hyvinvoiva kouluyhteisö ja osaaminen opettajan tukena

Opettajan työ on usein luonteeltaan itsenäistä ja yksinäistäkin. Yhteisopettajuudesta on hyviä kokemuksia ja tutkimustuloksia: se lisää työssäjaksamista ja työn imua, jotka heijastuvat suoraan oppilaiden hyvinvointiin ja oppimistuloksiin. Hyvinvoivaa yhteisöä rakennetaan panostamalla yhdessä tekemiseen ja moniammatilliseen yhteistyöhön.

Opettajilta vaadittava osaaminen on muuttunut kaiken aikaa vaativammaksi. Osaamista vaaditaan yhä enemmän muun muassa ryhmänhallinnasta ja hyvinvointitaidoista. Opettajien osaamista onkin vahvistettava täydennyskoulutuksilla ja kehittämällä opettajankoulutusta.

Oppimisympäristössä tehdyillä valinnoilla on myös suuri merkitys hyvinvoinnin tueksi. Esimerkiksi liikunnan mahdollisuuksiin panostaminen tutkitusti parantaa mielenterveyttä erityisesti koska se vai-

kuttaa myönteisesti sosiaaliin suhteisiin ja prososiaaliseen käytökseen. Samoin musiikilla ja muilla taideaineilla sekä luontosuhteen mahdollistamisella voi olla positiivisia hyvinvointivaikutuksia.

Lapsen hyvinvoinnin ja mielenterveyden tuki tulee järjestää lapsen ympärille, ei siirtelemällä lasta asiantuntijalta toiselle. Yksilökeskeisten toimenpiteiden rinnalla on myös kehitettävä yhteisö- ja ryhmätason toimenpiteitä, esimerkiksi yhteisöllistä opiskeluhuoltoa.

Yläkouluikäinen tarvitsee uskoa tulevaan, tukea siirtymiin ja luvan haahuiluun

DIALOGI

Yläkouluikäisen nuoren mielenterveyttä tukee se, että hänen asioitaan kuullaan aidosti.

Nuorten elämä on tänä päivänä hyvin paineistettua, ja tulevaisuususko on romahtanut. Nuoruuteen kuuluva haahuilu ja etsiminen on suoritusyhteiskunnassa ajettu ahtaalle.

Mitkä rakenteet tuottavat näitä suorituspaineita? Voidaanko niitä lähteä koulussa muuttamaan? Voidaanko nuorille palauttaa luottamus siihen, että omia suunnitelmia on elämän varrella lupa muuttaa?

Siirtymät ja nivelkohdat ovat iso osa nuoren elämää, ja niihin tarvitaan riittävästi aikaa. Ne ovat usein hetkiä, joissa oppilas putoaa vahvemman tuen piiristä ulos. Siirtymiin tarvitaan enemmän aikuisen tukea, erityisesti silloin, kun oppilaalla on vaara jäädä näkymättömäksi esimerkiksi vaihdettaessa koulua kesken vuotta.

Peruskoulun päättyessä tuen tarve on suuri

Yhdeksännen luokan jälkeinen nivelvaihe on erityisen tärkeä. Sinne pitäisi saada luotua toivoa siitä, että nuori osaa ja pärjää. Koulun toimintaan tarvitaan ilmavuutta, jotta nuorten kanssa on aikaa käydä vaikka tutustumassa tuleviin oppilaitoksiin. Nuori tarvitsee tukea jatko-opintoihin hakemi-

sen lisäksi kaikkeen siihen tärkeään pohdintaan, joka on oleellista oman suunnan valitsemisessa ja sen hahmottamisessa, mitä peruskoulun jälkeinen opiskelu konkreettisesti tarkoittaa.

On normaalia, että nuorta huolettaa tulevaisuus eikä hän vielä tiedä mitä haluaa. Nuorella on tarve kääntyä luotettavaksi ja lähestyttäväksi kokemansa aikuisen puoleen. Hän ei hae ratkaisuja vaan kuuntelijaa. Nuori ei välitä siitä, mitä ammattikuntaa aikuinen edustaa – eikä aikuinen saisi antaa asiantuntijuuden puutteensa olla inhimillisen kohtaamisen este. Sen sijaan luotettava aikuinen voisi kulkea ainakin hetken mukana myös niissä tapauksissa, joissa nuori on ohjattava erityisen avun piiriin.

Nuoret tarvitsevat aikuisten aikaa ja mallia sekä onnistumisissa että vaikeuksissa

Opettaja, joka voi itse hyvin, jaksaa toimia koulussa ja tukea läsnäolollaan nuorten hyvinvointia. Mutta kuka tukee opettajan hyvinvointia? Opettajat toivovat johdolta tukea työn ristiriitoihin, sosiaalisen vuorovaikutuksen ja tunnetyön ohjaamiseen. Johtamisen kannalta alakoulu ja yläkoulu ovat hyvin erilaisia. Kouluyhteisöä, toimintakulttuuria ja koulun arvopohjaa tulisi kaikkia kehittää kohti tilannetta, jossa aikuisella on aikaa pysähtyä kuuntelemaan. Kouluyhteisö voisi olla paikka, joka pystyy tarjoamaan myös kiireetöntä ja väljää aikaa.

Myös perheet ovat osa kompleksista kouluyhteisöä, ja kasvattajien tuki on nuorille todella merkityksellistä. Vanhemmat eivät välttämättä edes tiedä mitä yläkoulussa on meneillään, ja saattavat saada kuulla haasteista jopa viimeisinä. Tavoitteena olisi tilanne, jossa nuori tuntisi, että koulun aikuiset ovat läsnä häntä varten, ja vanhemmat tukena kotona. Tämä vaatii tiiviimpää yhteistyötä ja kasvattajien motivoimista osallistumiseen.

Aikuiset mallintavat nuorille kaiken aikaa omalla toiminnallaan sitä, millaista on olla aikuinen tässä maailmassa. Koulun aikuisten olisi hyvä tiedostaa vastuunsa tässä. Koulujen toimintakulttuuria ja johtamista on rakennettava tukemaan sitä, että aikuisilla on resursseja ja jaksamista olla hyviä malleja.

YOUNG-ohjelma:

2022–2028

YOUNG Lapset ja nuoret – hyvinvoivat tulevaisuuden tekijät

YOUNG-ohjelma Lapset ja nuoret – hyvinvoivat tulevaisuuden tekijät
Strategisen tutkimuksen YOUNG-ohjelman tavoitteena on luoda monitieteisen ja vuorovaikutteisen tutkimuksen keinoin laaja-alaista tietoperustaa kestäväälle lapsi-, nuoriso- ja perhepolitiikalle, jolla voidaan ehkäistä mielenterveysongelmia, yksinäisyyttä ja muita epäsuotuisia kehityskulkuja sekä edistää lasten ja nuorten hyvinvointia, osallisuutta ja yhteisöllisyyttä.

YOUNG-ohjelmaa (2022–2028) rahoittaa strategisen tutkimuksen neuvosto, joka toimii Suomen Akatemian yhteydessä.

LISÄTIETOJA

YOUNG-ohjelma, ohjelmajohtaja Marjo Kurki,
marjo.kurki@itla.fi youngohjelma.fi

